

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 9 PŽ-5448/2019-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, sudac Dubravka Zubović, u pravnoj stvari tužitelja SINJ d.d. u stečaju, OIB 23943934509, Sinj, Lumbinov most b.b., kojeg zastupa stečajna upraviteljica Ankica Čenić, a nju punomoćnica Marija Jerončić Mandić, odvjetnica u Splitu, protiv tuženika OPĆINA MUĆ, OIB 20072764912, Donji Muć, Donji Muć 254, kojeg zastupa punomoćnica Ivana Novak, odvjetnica u Trogiru, radi isplate iznosa od 488.583,25 kn povišeno na 493.394,81 kn, odlučujući o tuženikovoju žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-278/2017-130 od 1. srpnja 2019., 22. veljače 2021.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tuženikova žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-278/2017-130 od 1. srpnja 2019. u točki I. njezine izreke u dijelu u kojem je naloženo tuženiku platiti tužitelju iznos od 429.690,10 kn sa zakonskom zateznom kamatom na iznos od 313.517,01 kn od 18. ožujka 2017. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, te u točki II. izreke u dijelu u kojem je naloženo tuženiku platiti tužitelju parnični trošak u iznosu od 70.812,00 kn sa zateznom kamatom od 1. srpnja 2019. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena.

II. Preinačuje se presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-278/2017-130 od 1. srpnja 2019. u točki I. njezine izreke u dijelu u kojem je naloženo tuženiku platiti tužitelju iznos od 63.704,71 kn i zakonske zatezne kamate na iznos od 313.517,01 kn od 18. ožujka 2017. do isplate preko stope zatezne kamate dosuđene u točki I. izreke ove presude i u točki II. izreke u dijelu u kojem je naloženo tuženiku platiti tužitelju zatezne kamate preko stope zatezne kamate dosuđene u točki I. izreke ove presude na parnični trošak u iznosu od 70.812,00 kn od 1. srpnja 2019. do isplate, i sudi:

1. Odbija se tužitelj sa zahtjevom za isplatu iznosa od 63.704,71 kn (šezdesettritisuće-sedamstočetiri kune i sedamdesetjednu lipu) i za zatezne kamate na iznos od 313.517,01 kn od 18. ožujka 2017. do isplate preko stope zatezne kamate dosuđene u točki I. izreke ove drugostupanjske presude.

2. Odbija se tužitelj sa zahtjevom za naknadu zatezne kamate od 1. srpnja 2019. do isplate na iznos od 70.812,00 kn preko stope zatezne kamate dosuđene u točki I. izreke ove drugostupanjske presude.

Obrazloženje

Pobijanom presudom Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-278/2017-130 od 1. srpnja 2019. naloženo je tuženiku platiti tužitelju iznos od 493.394,81 kn sa zakonskom zateznom kamatom na iznos od 313.517,01 kn od 18. ožujka 2017. do isplate po stopi zatezne kamate koja je propisana na odnose iz trgovačkih ugovora i ugovora između trgovca i osobe javnog prava (točka I. izreke). Naloženo je tuženiku naknaditi tužitelju parnični trošak u iznosu od 70.812,00 kn, dok je tužiteljev zahtjev za više zatraženi iznos od 7.812,00 kn odbijen kao neosnovan, sa zateznom kamatom od 1. srpnja 2019. do isplate po stopi koja se primjenjuje na odnose iz trgovačkih ugovora i ugovora između trgovca i osobe javnog prava (točka II. izreke). Tako je sud riješio ocjenom i analizom provedenog vještačenja po stalnom sudskom vještaku za financije i računovodstvu Zoranu Malešu, mag.oec. iz Splita, te primjenom određenja iz članka 1111. stavka 1. i članka 1115. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18; dalje: ZOO).

Protiv te presude u odnosu na dosuđujući dio, tuženik je podnio žalbu zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja s prijedlogom drugostupanjskom sudu preinačiti pobijanu presudu i odbaciti tužbu, odnosno odbiti tužbeni zahtjev, podredno predlaže ukinuti pobijanu presudu i predmet vratiti istom sudu na ponovno suđenje. Traži trošak sastava žalbe u ukupnom iznosu od 11.250,00 kn.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Žalba nije osnovana, osim u odnosu na stopu zatezne kamate dosuđene na glavnica i parnični trošak, a zbog pogrešne primjene materijalnog prava.

Pobijana presuda ispitana je na temelju odredbe članka 365. stavka 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11-pročišćeni tekst, 25/13 i 70/19; dalje: ZPP) u granicama razloga navedenih u žalbi te pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i s obzirom na pravilnu primjenu materijalnog prava.

Predmet spora je tužiteljev zahtjev radi isplate iznosa od 493.394,81 kn sa zakonskom zateznom kamatom koja na iznos od 313.517,01 kn teče od 18. ožujka 2017. do isplate, koji iznos je tuženik naplatio od tužitelja na temelju osnove koja je kasnije otpala, a sve pozivom na određenja iz članka 1111. stavka 1. ZOO-a.

Ukratko, iz kronologije spisa proizlazi da je rješenjem o ovrsi komunalne naknade Općine Muć od 17. rujna 2004. (list 5. do 6. spisa) naloženo ovršeniku Sinj d.d. u stečaju platiti u korist Općine Muć iznos od 236.160,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom na pojedinačno određene iznose. Presudom Upravnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Us-3409/2005-6 od 30. rujna 2009. (list 8. spisa), u upravnom sporu tužitelja Sinj d.d. u stečaju protiv rješenja Splitsko dalmatinske županije, Upravnog odjela za komunalne poslove i graditeljstvo od 1. veljače 2005. – tužba je uvažena te je poništeno rješenje Splitsko

dalmatinske županije, Upravnog odjela za komunalne poslove i graditeljstvo od 1. veljače 2005. Prema obrazloženju navedene presude, osporenim rješenjem od 1. veljače 2005. odbijena je žalba izjavljena protiv rješenja Općine Muć od 17. rujna 2004. Nadalje, presudom Visokog upravnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Usž-386/2016-3 od 5. listopada 2016. (list 9. do 10. spisa), u upravnom sporu tužitelja Sinj d.d. u stečaju, protiv tuženika Splitsko dalmatinske županije, Upravnog odjela za komunalne poslove i graditeljstvo Split, odlučujući o žalbi tužitelja Sinj d.d. u stečaju, protiv presude Upravnog suda u Splitu poslovni broj Us1-2986/2013-10 od 14. listopada 2015. – poništena je presuda Upravnog suda u Splitu poslovni broj Us1-2986/2013-10 od 14. listopada 2015., te je poništeno rješenje Splitsko dalmatinske županije, Upravnog odjela za komunalne poslove i graditeljstvo od 14. prosinca 2009. Rješenjem Upravnog odjela za komunalne poslove, komunalnu infrastrukturu i zaštitu okoliša od 17. veljače 2017. (list 11. spisa) – poništeno je rješenje Splitsko dalmatinske županije, Općine Muć od 17. rujna 2004.; a u povodom žalbe Sinj d.d. u stečaju izjavljene protiv rješenja Splitsko dalmatinske županije, Općine Muć od 17. rujna 2004. u stvari ovrhe komunalne naknade, a u vezi presude Visokog upravnog suda poslovni broj Usž-386/2016 od 5. listopada 2016.

Iz podataka u spisu proizlazi da je provedeno vještačenje po stalnom sudskom vještaku za financije i računovodstvo Zoranu Malešu, mag.oec. iz Splita, koji je izradio nalaz i mišljenje od 28. lipnja 2018. (list 30. do 86. spisa) te je vještak usmeno saslušan na ročištu 26. rujna 2018. i 5. veljače 2019. (list 101. do 102. spisa), a sve očitujući se na primjedbe tuženika na nalaz i mišljenje (list 93. do 94. spisa).

Tako iz mišljenja vještaka proizlazi da je iznos duga, odnosno ukupno ovršeni naplaćeni iznos od strane tuženika 313.517,01 kn, a iznos kamata na naplaćeni iznos koja teče od 19. studenog 2013. do podnošenja tužbe 17. ožujka 2017. iznosi 116.173,09 kn. Kada se zbroji iznos od 313.517,01 kn i iznos kamata od 116.173,09 kn dobije se iznos od 429.690,10 kn.

Tužitelj nije imao primjedbi na nalaz i mišljenje sudskog vještaka, pa uređuje tužbeni zahtjev tako da sukladno nalazu i mišljenju vještaka zahtijeva isplatu iznosa od 313.517,01 kn te kamate u iznosu od 116.173,09 kn, odnosno kakao to tužitelj navodi „sveukupno 493.394,81 kn“; a sve kako to iznosi u podnesku od 7. rujna 2018. (list 91. do 92. spisa); međutim, ovdje se ukazuje da zbroj iznosa od 313.517,01 kn i iznosa od 116.173,09 kn ne iznosi kako to navodi tužitelj „sveukupno 493.394,81 kn“ (list 91. do 92. spisa), već zbroj ta dva iznosa iznosi 429.690,10 kn; iz čega proizlazi da je i sud prvog stupnja prihvatio tužiteljev pogrešni zbroj, a bez matematičke provjere.

Dalje, iz spisa proizlazi da je na ročištu 26. rujna 2018. saslušan vještak Zoran Maleš iz Splita, a sve u vezi primjedbi tuženika na nalaz i mišljenje vještaka, te je vještak ponovno saslušan 5. veljače 2019. (list 101. do 102. spisa). Iz nalaza i mišljenja vještaka, odnosno usmenog očitovanja vještaka na ročištima proizlazi da je ukupno naplaćeni iznos od strane tuženika 313.517,01 kn. Ukoliko se od ukupnog iznosa oduzme iznos koji je dobrovoljno plaćen od strane tužitelja u iznosu od 31.391,06 kn, dobije se iznos od 282.125,95 kn. Ukoliko se na temelju ovih iznosa izračuna iznos kamatnog duga na 282.125,95 kn dobije se iznos od 116.097,41 kn, dakle, iznos od 75,68 kn manje od iznosa navedenog u nalazu i mišljenju vještaka, jer se radi o samo sedam dana ukamaćivanja po kamatnoj stopi od 12,40% koja je u to vrijeme bila stopa zatezne kamate. U odnosu na iznos od 2.112,51 kn vještak je

izjavio da se isti odnosi na ovršni iznos, a što je vidljivo iz izvoda iz platnog prometa broj 76/1 u kojem je navedeno da se po rješenju o ovrsi 363/04/02A skida iznos od 2.112,51 kn. Nadalje, u odnosu na plaćeni iznos od 31.391,06 kn tužitelj je naveo da stranke nisu imale nikakvih međusobnih potraživanja, niti je tužitelj na račun tuženika uplatio bilo koji novčani iznos iz nekog drugog osnova osim predmetne uplate na ime komunalne naknade. Budući da tuženik nije udovoljio zahtjevu stečajne upraviteljice tužitelja da povuče rješenje o ovrsi komunalne naknade ista, da bi odblokirala račun tužitelja, izvršila je uplatu u iznosu od 31.391,08 kn s osnova komunalne naknade koja je obuhvaćena rješenjem o ovrsi komunalne naknade od 17. rujna 2004. Ove tvrdnje tužitelja – tuženik nije osporio.

Stoga, suprotno navodima žalitelja u vezi izvatka broj 73/1 (iznos 31.391,06 kn) izvatka broj 76/1 (iznos od 2.112,51 kn), imajući u vidu nalaz vještaka (list 31. spisa) te usmeno očitovanje vještaka proizlazi da je na temelju rješenja o ovrsi komunalne naknade od 17. rujna 2004., konto-kartice za konto 220-000128 Općina Muć za promet od 12. studenog 2001. do 17. prosinca 2013., kartice kupca 00002 Sinj d.d. u stečaju, Izvatka po poslovnom računu 2330003-1100015502, ukupno ovršeni dug u iznosu od 313.517,01 kn, a koji obuhvaća iznos od 31.391,06 kn i iznos od 2.112,51 kn, a sve kako to proizlazi iz Tablice 1. (na listu 31. spisa). Naime, vještak je u usmenom iskazu naglasio da je predmet vještačenja bio izračun ukupno naplaćenog iznosa, bez obzira da li je taj naplaćeni iznos uslijedio putem ovršnog rješenja ili putem uplate od samog tužitelja.

Na ovako utvrđeno činjenično stanje pravilno je sud prvog stupnja primijenio određenja iz članka 1111. stavka 1. ZOO-a, kojom odredbom je propisano kad dio imovine neke osobe na bilo koji način prijeđe u imovinu druge osobe, a taj prijelaz nema osnove u nekom pravnom poslu, odluci suda, odnosno druge nadležne vlasti ili zakonu, stjecatelj je dužan vratiti ga, odnosno, ako to nije moguće, naknaditi vrijednost postignute koristi. Prema članku 1111. stavku 3. ZOO-a, obveza vraćanja, odnosno nadoknade vrijednosti nastaje i kad se nešto primi s obzirom na osnovu koja se nije ostvarila ili koja je kasnije otpala.

Za nastanak izvanugovornog obveznog pravnog odnosa stjecanja bez pravne osnove, moraju se steći slijedeće pretpostavke: povećanje imovine na jednoj strani, smanjenje imovine (osiromašenje) na drugoj strani, uzročna veza između povećanja, odnosno umanjivanja imovine, da je stjecanje bez pravne osnove i činidba zbog koje se dogodila promjena u imovini ne smije biti štetna radnja u smislu građanskog delikta, odnosno povrede ugovornog odnosa, jer bi u tom slučaju nastala obveza odgovornosti za štetu. Kada se ostvare navedene pretpostavke, stjecatelj (obogaćeni) je dužan vratiti tako stečenu imovinu, odnosno naknaditi vrijednost postignute koristi.

Predmetno, a iz kronologije spisa jasno proizlazi da je postojala pravna osnova, međutim, ista je kasnije otpala, a sve kako to proizlazi iz citiranih odluka na koje se pozvao tužitelj.

Isto tako, suprotno navodima žalitelja – pravilno je sud prvog stupnja odlučujući o prigovoru zastare predmetnog potraživanja ocijenio da je isti neosnovan, a sve pozivom na određenja iz članka 225. ZOO-a, kojom odredbom je reguliran opći rok zastare, i prema kojoj odredbi tražbine zastarijevaju za pet godina ako zakonom nije određen neki drugi rok zastare. Iz podataka u spisu proizlazi da je tužba podnesena 17. ožujka 2017., a budući je sporno rješenje o komunalnoj naknadi od 17. rujna 2004. bilo cijelo vrijeme u postupku te je u

ponovljenom postupku Splitsko dalmatinska županija, Upravni odjel za komunalne poslove, rješenjem od 17. veljače 2017. poništila rješenje Općine Muć od 17. rujna 2004. (listovi 5. do 11. spisa), a sve kako je to uvodno izneseno u obrazloženju ove presude.

Odluka o parničnom trošku je pravilna i zakonita te detaljno obrazložena kako po osnovi u smislu članka 154. ZPP-a tako i u odnosu na visinu dosuđenog troška u smislu članka 155. ZPP-a. Žalitelj u žalbi ne obrazlaže razloge zbog kojih pobija odluku o parničnom trošku.

Međutim, kako je uvodno izneseno, pogrešno je sud prvog stupnja odlučio o zateznim kamatama na dosuđenu glavnici i na dosuđeni parnični trošak.

Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 78/15) koji je u primjeni od 1. kolovoza 2015. izmijenjen je dotadašnji članak 29. stavak 2. na način da se za kamatno razdoblje nakon 31. srpnja 2015., dakle od 1. kolovoza 2015. stopa zateznih kamata na odnose iz trgovačkih ugovora i ugovora između trgovca i osobe javnog prava određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a u ostalim odnosima za tri postotna poena.

Budući da se u konkretnom slučaju radi o stjecanju bez osnove, pogrešno je sud prvog stupnja primijenio materijalno pravo iz članka 29. stavka 2. ZOO-a budući da predmetno tužitelj ima pravo na stopu zatezne kamate propisane za ostale odnose, pa je valjalo potvrditi prvostupanjsku odluku u dijelu u kojem je dosuđena zakonska zatezna kamata po stopi koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a za previsoko dosuđenu stopu zatezne kamate – preinačiti odluku u tom dijelu i odbiti takav tužiteljev zahtjev.

Slijedom iznesenog, valjalo je navode žalitelja ocijeniti neosnovanim i neargumentiranim, te takvim navodima nije dovedena u sumnju pravilnost i zakonitost presude u pobijanom dijelu.

Zbog toga je valjalo na temelju članka 368. stavka 1. ZPP-a odbiti tuženikovu žalbu kao neosnovanu i potvrditi presudu kako je odlučeno u točki I. izreke ove drugostupanjske presude; a na temelju odredbe članka 373. točke 3. ZPP-a kao u točki II. izreke ove drugostupanjske presude.

Zagreb, 22. veljače 2021.

Sudac
Dubravka Zubović

Broj zapisa: **eb2f7-a988f**

Kontrolni broj: **0cc48-84b07-b1ee2**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=DUBRAVKA ZUBOVIĆ, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE,
C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.